

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
שבת-שואל	מאן דאמר										
מיהמספדו של אדם ניכר אם בן העולם הבא הוא אם לאו.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:									■	◇
איני, והאמר ליה רב לרב שמואל בר שילת: אחים בהספידא, דהתם קאימנא	[רב לרב שמואל בר שילת]									○ ?	◇
לא קשיא, הא - דמחמו ליה ואחים, הא - דמחמו ליה ולא אחים.										!	◇
אמר ליה אביי לרבה: כגון מר, דסנו ליה כולהו פומבדיתאי, מאן אחים הספידא?	[אביי לרבה]									○	◇
אמר ליה: מיסתיא את ורבה בר רב חנן.	[רבה]									○	◇
איזהו בן העולם הבא?	בעא מניה רבי אלעזר מרב:									א	◇
(ישעיהו ל) ואונין תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו.	אמר ליה: [רב]									!	◇
כל שדעת רבותינו נוחה הימנו.	רבי חנינא:									!	◇
(קהלת יב) וסבבו בשוק הסופדים. בני גלילא אמרי: עשה דברים לפני מטתך	[בני גלילא]									■	◇
עשה דברים לאחר מטתך.	בני יהודה:									■	◇
ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה.										■	◇
שוב יום אחד לפני מיתתך.	תנן התם, רבי אליעזר									■	◇
וכי אדם יודע איזהו יום ימות?	שאלו תלמידיו את רבי אליעזר:									?	◇
וכל שכן, ישוב היום שמא ימות למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה. ואף שלמה אמר בחכמתו: (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר.	אמר להן: [רבי אליעזר]									!	◇
משל למלך שזימן את עבדיו לסעודה, ולא קבע להם זמן. פיקחין שבהן קישטו את עצמן וישבו על פתח בית המלך, אמרו: כלום חסר לבית המלך? טיפשין שבהן הלכו למלאכתן, אמרו: כלום יש סעודה בלא טורח? בפתאום ביקש המלך את עבדיו. פיקחין שבהן נכנסו לפניו כשהן מקושטין, והטיפשיים נכנסו לפניו כשהן מלוכלכין. שמח המלך לקראת פיקחים, וכעס לקראת טיפשיים. אמר: הללו שקישטו את עצמן לסעודה - ישבו ויאכלו וישתו, הללו שלא קישטו עצמן לסעודה - יעמדו ויראו.	רבן יוחנן בן זכאי:									■	◇
אף הן נראין כמשמשין. אלא, אלו ואלו יושבין, הללו, אוכלין, והללו - רעבין, הללו שותין והללו צמאים, שנאמר (ישעיהו סה) כה אמר ה' הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישותו ואתם תצמאו הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תצעקו מכאב לה.	התנו של רבי מאיר משום רבי מאיר:									■	◇
דבר אחר: בכל עת יהיו בגדיך לבנים - אלו ציצית, ושמן על ראשך אל יחסר - אלו תפילין.										■	◇
הדרן עלך שואל										■	◇

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator									
בבא בתרא-מי שמת		◊ ◯ < ^ ! ■ ◆ ? ◊									
מימרא		מאן דאמר									
מי שהחשיך בדרך - נותן כיסו לנכרי, ואם אין עמו נכרי - מניחו על החמור.	קבג.										■
הגיע לחצר ההיצונה - נוטל את הכלים הניטלין בשבת, ושאינן ניטלין בשבת - מתיר החבלים, והשקין נפלין מאליהם.	קבג.										■
מאי טעמא שרו ליה רבנן למיתב כיסיה לנכרי?	קבג.										◊
קים להו לרבנן דאין אדם מעמיד עצמו על ממנו, אי לא שרית ליה - אתי לאיתויי ארבע אמות ברשות הרבים.	קבג.									!	◊
דוקא כיסו, אבל מציאה - לא.	קבג.	רבא:									◊
פשיטא, כיסו תנן	קבג.										◊
מהו דתימא, הוא הדין אפילו מציאה, והאי דקתני כיסו - אורחא דמילתא קתני, קא משמע לן.	קבג.									!	◊
ולא אמרן אלא דלא אתי לידיה, אבל אתי לידיה - ככיסיה דמי.	קבג.										■
מציאה הבאה לידו מהו? כיון דאתא לידיה - ככיסיה דמי, או דילמא: כיון דלא טרח בה - לאו ככיסיה דמי?	קבג.	איכא דאמרי בעי רבא:									^
תיקו.	קבג.										■
אין עמו נכרי.	קבג.										■
טעמא, דאין עמו נכרי, הא יש עמו נכרי - לנכרי יהיב ליה.	קבג.										◊
מאי טעמא?	קבג.										^
חמור אתה מצווה על שביתתו, נכרי - אי אתה מצווה על שביתתו.	קבג.									!	◊
חמור וחרש שוטה וקטן - אחמור מנח ליה, לחרש שוטה וקטן לא יהיב ליה.	קבג.										◊
מאי טעמא	קבג.										^
הני אדם, האי - לאו אדם.	קבג.									!	◊
חרש ושוטה - לשוטה	קבג.										◊
שוטה וקטן - לשוטה.	קבג.										◊
חרש וקטן מאי?	קבג.	איבעיא להו:									^
אליבא דרבי אליעזר לא תיבעי לך	קבג.										■
תרומת חרש - לא תצא לחולין, מפני שהוא ספק.	קבג.	דתניא, רבי יצחק אומר משום רבי אליעזר:									◊
כי תיבעי לך - אליבא דרבנן	קבג.										^
חמשה לא יתרמו, ואם תרמו אין תרומתן תרומה. אלו הן: חרש שוטה וקטן, והתורם את שאינו שלו, ונכרי שתרם את של ישראל אפילו ברשותו - אין תרומתו תרומה.	קבג.	דתנן:									■
מאי, לחרש יהיב ליה - דקטן אתי לכלל דעת, או דילמא: לקטן יהיב ליה, דחרש אתי לאחלופי בגדול פיקח?	קבג.										^
לחרש יהיב ליה	קבג.	איכא דאמרי:								!	◊
לקטן יהיב ליה.	קבג.	איכא דאמרי:								!	◊
אין שם לא נכרי ולא חמור ולא חרש ולא שוטה ולא קטן, מאי?	קבג.										^
עוד אחרת היתה, ולא רצו חכמים לגלותה.	קבג.	רבי יצחק:								!	◊
מאי עוד אחרת היתה	קבג.										^
מוליכו פחות פחות מארבע אמות.	קבג.									!	◊

אמאי לא רצו חכמים לגלותה						^			קבג:
משום (משלי כה) כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר.						!			קבג:
והכא, מאי כבד אלהים איכא?						ז			קבג:
דילמא אתי לאתויי ארבע אמות ברשות הרבים.						!			קבג:
בו ביום גדשו סאה.	תניא, רבי אליעזר:								קבג:
בו ביום מחקו סאה.	רבי יהושע:								קבג:
משל דרבי אליעזר, למה הדבר דומה - לקופה מלאה קישואין ודילועין, אדם נתן לתוכה חרדל - והיא מחזקת. משל דרבי יהושע, למה הדבר דומה - לעריבה מלאה דבש, נתן לתוכה רימונים ואגוזים - והיא	תניא:								קבג:
איך עמו נכרי - מניחו על החמור.	אמר רב:								קבג:
והלא מחמר, ורחמנא אמר (שמות כ) לא תעשה כל מלאכה									קבג:
מניחו עליה כשהיא מהלכת.	רב אדא בר אהבה:								קבג:
והא אי אפשר דלא קיימא להשתין מים ולהטיל גללים, ואיכא עקירה והנחה									קבג:
כשהיא מהלכת - מניחו עליה, כשהיא עומדת - נוטלו הימנה.									קבג:
אי הכי, אפילו חברו נמי									קבג:
כל שבגופו חייב חטאת - בחברו פטור אבל אסור. כל שחברו פטור אבל אסור - בחמורו מותר לכתחלה.	רב פפא:								קבג:
היתה חבילתו מונחת לו על כתפו - רץ תחתיה עד שמגיע לביתו.	רב אדא בר אהבה:								קבג:
דוקא רץ, אבל קלי קלי - לא.									קבג:
מאי טעמא?									קבג:
כיון דלית ליה היכרא - אתי למיעבד עקירה והנחה									קבג:
סוף סוף, כי מטא לביתיה אי אפשר דלא קאי פורתא, וקמעיל מרשות הרבים לרשות היחיד									קבג:
דזריק ליה כלאחר יד.									קבג:
המחמר אחר בהמתו בשבת, בשוגג - חייב חטאת, במזיד - חייב סקילה.	רמי בר חמא:								קבג:
מאי טעמא?									קבג:
דאמר קרא לא תעשה כל מלאכה אתה ובהמתך בהמתו דומיא דידיה, מה הוא - בשוגג חייב חטאת, במזיד	רבה:								קבג:
שתי תשובות בדבר הדא: דכתיב (במדבר טו) תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה	רבא:								קבג:
ביד רמה הוקשה כל התורה כולה לעבודה זרה, מה עבודה זרה - דעביד מעשה בגופיה, הכא נמי - עד דעביד מעשה בגופיה.									קבג:
המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת ועל זדונו סקילה, מכלל דאיכא מידי דאין חייבין על	ועוד, תנן:								קבג:
שגגתו חטאת ולא על זדונו סקילה. ומאי ניהו, לאו דמחמר?									קבג:
לא, תחומין ואליבא דרבי עקיבא, והבערה אליבא דרבי יוסי.									קבג: